

ченския комитетъ за враченскитѣ съзаклятници и се намираше въ романското градче Бекетъ, т. е. още не бѣ прѣнесено въ Вратца, когато делегатите на „Панагюрския воененъ съвѣтъ“ искаха да го прѣкупатъ. *Двѣтѣ хиляди лири турски Дриновъ и Шишкавъ* отнесоха обратно въ Панагюрище, бидейки снабдени съ писмо отъ Заимова, което се е чело прѣдъ **народното събрание на Оборище**; въ писмото се е казвало, като отговоръ, на Бенковски и Воловъ, слѣдното: не 200 белгийски шишенета, не 200 револвера, но нито два **арнаутски** пищова неможемъ да ви прѣпродадемъ: и тукъ по нась се усъща голѣма нужда отъ оржие — и у насть, както и у васъ, пари много, а оржие малко“. Може би въ писмото си, за насырдчение, Заимовъ да е казалъ: „ние сме готови, а вие какъ сте?“ Но това още не дава право на З. Стояновъ да иронизира по адреса на **умразния** нему **Заимовъ**.

Въ края на I-вия томъ отъ *Записките* сѫ намѣстени два документа отъ голѣма историческа важност. Прѣдмѣтните два важни документа сѫ:

1) *Протокола на засѣданietо отъ 17-и априли, стапало въ Панагюрище подъ прѣдсѣдателството на Георги Бенковски.*

2) *Възванието, издадено въ Панагюрище и подписано отъ щаба на Пловдивското ревулюционно окръжие.*

Тия два документа сѫ жива илюстрация за умственияя рѣстъ на главните виновници, които организираха срѣднегорското въстание въ западна Тракия. На тия два документа бѫджащите историци трѣбва да обѣрнатъ особенно внимание.

Оригиналитѣ на прѣдмѣтните два документа се нациратъ въ архивата на баба — Алието; повече отъ желателно е българското правителство да поиска прѣдмѣтните оригинали отъ надлежното място и да ги даде въ распореждание на българския исторически музей. Турнати наредъ съ *черешовитѣ топове* казанитѣ оригинали на двата документа живо ще напомнятъ на бѫджащето поколение думитѣ и дѣлата на **МИНАЛОТО** — нека бѫджащето поколение, гледайки оригиналитѣ на двата